

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

Nakhbat Paritat Journal

ISSN 3027-7779 (Online)

ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2568 Vol. 17 No. 1 January - April 2025

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 1 หมู่ 4 ต.ท่าจิว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80280
Research and development institute Nakhon Si Thammarat Rajabhat University 1 Moo 4, Tha Ngio, Mueang, Nakhon Si Thammarat 80280

Received: March 9, 2022

Revised: April 10, 2025

Accepted: April 26, 2025

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การสวนยาง 1
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

The Development of English Language Speaking Skill and Attitudes
of Secondary 1 students at Ongkarnsuanyang 1 School
towards learning English by Using Task - based Learning

ทิพรัตน์ มีบัว*

อภิณฑพร สถิตย์ภาคีกุล

อารี สาริปา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: tipparat4016@gmail.com

Tipparat Meebua*

Apinporn Satitpakeekul

Aree Saripa

Graduate School, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 3) ศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนโดยใช้งานปฏิบัติ 4) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การสวนยาง 1 ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 10 อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบแบบ Nonparametric เป็นการหาค่า Wilcoxon signed-ranks test One Sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 3) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; นักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา; เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the speaking abilities of secondary 1 students before and after using task - based learning, 2) compare the speaking abilities of seventh grade students after using task - based learning with 70% criterion, 3) investigate the speaking skills progression through task-based learning 4) study the students' attitude toward English subject. The samples for this research consisted of 15 secondary 1 students from Ongkarnsuanyang 1 school in the Education Network Center 10, Chang Klang District, Nakhon Si Thammarat Province, that selected through simple random sampling. The research instruments used in this study were lesson plans with task-based learning, the English-speaking skill multiple choice test, the oral test of English-speaking skill, and the students' attitude toward the English subject measurement by using a questionnaire. The data of this research were analyzed by 1) descriptive statistics, 2) t-test one sample, and 3) Nonparametric Statistics, Wilcoxon signed-ranks test.

The results of the study were: 1) The students' speaking skill after using task-based learning was significantly higher than before using task-based learning at the .05 level. 2) The students' speaking skill after using task-based learning was higher than 70 percent of the defined criteria. 3) The students' attitude toward the English subject was at a high level.

Keywords: Task-based Learning; English speaking skill; secondary student Thai students; Attitude toward learning English

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และการตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (Yang-ngoan, 2019, p. 14) ในการศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Broughton, 1994, pp. 69-88) จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีสาระ 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

การจัดการเรียนการสอนต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบัน เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ภายใต้ขอบเขตแห่งประสบการณ์ (Field of experience) ที่มีร่วมกัน (Donkeawbua, 2017, p. 199) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maklamay (2024, pp. 15-32) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูดเบื้องต้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และใช้กิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบเข้ามาช่วยในการดำเนินการสอน โดยครูผู้สอนคำนึงถึงความสามารถ ความถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน แต่ผลที่เกิดกับผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ (Umpapol, 2019) สอดคล้องกับผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรากฏว่า นักเรียนมีระดับคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 33.25 และผลสรุปการวิเคราะห์ความสามารถด้านภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2561 - 2562 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 30.54 และ 21.41 ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน และจากผลคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 10 อำเภอช้างกลางที่มีสภาพของโรงเรียนและสภาพของนักเรียนใกล้เคียงกัน พบว่าผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) อยู่ที่ร้อยละ 31.64 และจากผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การสวนยาง 1 ปีการศึกษา 2560 - 2561 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านทักษะการพูด ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 33.82 และปีการศึกษา 2561 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 33.99 ในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นผู้เขียนมีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทั้งด้านไวยากรณ์และคำศัพท์น้อย ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากไม่มีความกล้าในการพูด และไม่สามารถเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์มาใช้ในการพูดได้ถูกต้อง คิดว่าการพูดเป็นสิ่งที่ยาก และนักเรียนยังมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลายแบบที่จะพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ การใช้บทบาทสมมติ

สถานการณ์จำลอง การใช้ภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาวิธีสอนดังกล่าวข้างต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานที่ผู้สอนได้มอบหมายให้ ผู้เรียนในชั้นเรียนช่วยกันเรียนรู้ฝึกฝนจนเกิดเป็นความรู้ที่ถาวรและสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริง Ellis (2003, pp. 9-10) และ Willis (2007, pp. 23-24) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-Task) เป็นขั้นการแนะนำหัวข้อและภาระงาน (2) ขั้นระหว่างการทำภาระงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย ภาระงาน (Task) การวางแผน (Planning) และการรายงาน (Report) และ (3) ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกใช้ภาษา (Practice) จากการศึกษางานวิจัยของ Ngampong (2019, pp. 647-657) Kingsakul (2017, p. 79) และ Ngam-anant, (2022, p. 94-105) ผลการศึกษาสรุปว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงด้วยการทำงานในลักษณะต่าง ๆ กัน ทำให้ความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนสูงขึ้น

จากปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษและข้อดีของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะได้ใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 (เกณฑ์เฉลี่ยที่โรงเรียนตั้งไว้)
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 (เกณฑ์เฉลี่ยที่โรงเรียนตั้งไว้)

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 10 อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 โรงเรียน รวม 43 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การสวนยาง 1 ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 10 อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

รูปแบบการทดลอง

รูปแบบการทดลองการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest - Posttest Design)

เมื่อ	T ₁	X	T ₂
-------	----------------	---	----------------

T₁ คือ การทดสอบก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

X คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

T₂ คือ การทดสอบหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือการวิจัย

1. สร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task – Based Learning) จำนวน 12 แผน ใช้เวลาในการเรียนการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียนโดยเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนที่หลากหลายประเภท นำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนดภาระงานที่มีระดับความยากง่ายเหมาะกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน, แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด 50 คะแนน

3. สร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่แสดงออกต่อภาษาอังกฤษทั้งทางบวกและทางลบ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคอร์ท มี 5 ระดับจำนวน 20 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความเที่ยงตรง โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าอยู่ในเกณฑ์และได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 จัดทำเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การดำเนินการทดลอง

1. สุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนองค์การสวนยาง 1 ศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 10 อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 15 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน และสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 4 ข้อ 20 คะแนน

3. ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 แผน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 12 คาบ

4. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบแบบ Nonparametric Statistics ค่า Wilcoxon signed-ranks test
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการพูดกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ One Sample t-test
3. วิเคราะห์ผลการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดน้ำหนักในการตอบ ตามเกณฑ์ดังนี้

ข้อความเชิงนิมิตาน			ข้อความเชิงนิเสธ		
Positive Statement			Negative Statement		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5	คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4	คะแนน	เห็นด้วย	ให้ 2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3	คะแนน	ไม่แน่ใจ	ให้ 3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2	คะแนน	ไม่เห็นด้วย	ให้ 4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1	คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5	คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม (คะแนน)	\bar{X}	S.D.	ผลการทดสอบโดยใช้ Wilcoxon signed-ranks test				
					Post - Pre	N	Mean Rank	Z	Sig.
ก่อนเรียน	15	50	21.60	3.80	Negative rank	15	.00	3.426 ^b	.05
หลังเรียน	15	50	36.27	4.17	Positive rank	15	8.00		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดทักษะการพูดหลังเรียน (\bar{X} = 36.27, S.D. = 4.17) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 21.60, S.D. = 3.80)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

	n	คะแนนเต็ม (คะแนน)	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	t
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	15	50	38.07	6.05	76.14	1.962 [*]

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 38.07 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.14 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ .05 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
ด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษ				
1.	การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ	4.27	0.73	มาก
2.	วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วใช้ประโยชน์ได้จริง	4.80	0.41	มากที่สุด
3.	ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	4.60	0.63	มากที่สุด
4.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ยาก	2.47	0.64	น้อย
5.	ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ	2.13	0.64	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม		3.65	0.61	มาก
ด้านเนื้อหาสาระของภาษาอังกฤษ				
6.	การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนและวลีช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.27	0.59	มาก
7.	เนื้อหาที่เรียนมีความยากเกินไป	2.80	0.94	ปานกลาง
8.	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน	4.00	0.65	มาก
9.	เนื้อหาที่เรียนมีความทันสมัยเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน	4.40	0.63	มาก
10.	การฟัง พูด ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ	4.47	0.52	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.99	0.67	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
11.	ผู้เรียนอยากทำกิจกรรมภาษาอังกฤษต่อถึงแม้จะหมดเวลาแล้ว	4.53	0.52	มากที่สุด
12.	การทบทวนบทเรียนก่อนเรียน เป็นประโยชน์ต่อการเรียน	4.67	0.49	มากที่สุด
13.	กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูนำมาใช้แปลกใหม่ น่าสนใจ	4.20	0.77	มาก
14.	ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือและชี้แนะในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.13	0.74	มาก
15.	การศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทำให้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น	4.40	0.51	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.38	0.65	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน				
16.	ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อการเรียนการสอน	4.53	0.52	มากที่สุด
17.	ภาพประกอบคำศัพท์ทำให้จำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.33	0.72	มาก
18.	สื่อการเรียนการสอน ไม่สามารถดึงดูดใจของผู้เรียนได้	1.93	0.70	น้อย
19.	เอกสารประกอบการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
20.	การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนไม่ได้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น	1.87	0.52	น้อย
รวม		3.47	0.59	ปานกลาง
สรุปโดยภาพรวม		4.32	0.61	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาสาระของภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย 3.99 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.47 อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในข้อที่ว่าวิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วใช้ประโยชน์ได้จริง สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มเรียนบทเรียนเป็นประโยชน์ต่อการเรียน และเอกสารประกอบการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนไม่ได้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 1.87 อยู่ในระดับน้อย

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. จากการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อระดับทักษะในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อการสอนภาษาที่สองโดยเฉพาะ การสอนในรูปแบบนี้มีหลักการที่ต้องการให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษามากที่สุด โดยไม่คำนึงความถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษาเป็นสิ่งแรก นักเรียนจึงมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่เป็นไปในลักษณะธรรมชาติและได้เรียนรู้หลักการใช้ภาษาแบบองค์รวม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Littlewood (1995, pp. 17-18) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของนักเรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ

นอกจากนี้การที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดหลายครั้งจากสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในด้านของรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและเนื้อหาที่เน้นทักษะการพูดของบทเรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าทักษะการพูดก่อนได้รับการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Underwood (1989, pp. 17-18) ที่กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยเสริมแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการพูดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kanhale (2022, pp. 175-190) และ Kaewbut (2021, pp. 412-441) ที่รายงานว่าการเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบเน้นภาระงาน มีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนมีความคล่องแคล่วสามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน คล่องแคล่ว แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนเน้นงานปฏิบัติ 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน ในแต่ละขั้นตอน มีกิจกรรม สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานปฏิบัติทำให้เกิดการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยตนเอง (Littlewood, 1995, pp. 17-18)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาตามสภาพจริงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในภาระงานที่ได้รับมอบหมายสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นคู่และการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการค้นคว้าอิสระของ Ngam-anant (2022, pp. 94-105) ที่ได้ทำการค้นคว้า เรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการค้นคว้า พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัย Pinthunubart (2018, p. 599) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการสอนภาระงานเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษกลวิธีสื่อสารและความกล้าพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากเจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย ดังที่ Krashen (1982, p. 136) ได้กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษามีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ซึ่งเจตคตินั้นมีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียน เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นว่าภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น เจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน สอดคล้องกับ Klein (1990, pp. 37-38) ที่อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนตามหลักของ Willis (1996, pp. 24-27) โดยได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็น 3 ชั้นหลักๆ คือ ชั้นก่อนทำภาระงาน (pre-task) ชั้นระหว่างทำภาระงาน (task cycle) และชั้นเน้นภาษา (language focus) และแนวคิดของ Vygotsky (1978, p. 34) ซึ่งเชื่อว่าการทำงานกลุ่มช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลโดยการให้คำเฉลยและคำอธิบายอย่างละเอียดในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทแต่ละบทและมีกระบวนการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Saeed (2019) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้แนวทางการเรียนรู้แบบเน้นงานต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ทำให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขสนุกสนาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนสอนครูผู้สอนควรได้จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจในขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เพราะนักเรียนจะต้องได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาในการปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มหรือคู่ของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดชิ้นงานหรือผลงานขึ้น
2. ทุกเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านอื่น ๆ ของรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การพัฒนาความสามารถการเขียนและเปรียบเทียบกับการสอนวิธีอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

References

- Broughton, G.B. (1994). Teaching English as a second language: Incorporating a communicative Student-centered component. *TESOL Quarterly*, 17(1), 69-88.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Kaewbut, P. (2021). Task-based Chinese Language Teaching Activities: A Case Study of “Immigration Activities” for Third-Year Students at Prince of Songkla University, Surat Thani Campus. *Manutsayasart Wichakan*, 28(2), 412-441. (in Thai)
- Kanhale, T. (2022). Using Task-Based Learning to Improve English Speaking Ability of Prothomsuksa 2 Students. *Journal of Humanities and Social Sciences, Udon Thani Rajabhat University*, 11(2), 175-190. (in Thai)
- Kingsakul, P. (2017). *A Development of Task-based Learning Activity to Enhance English Speaking Ability for grade 9 students*. Independent Study M.Ed. Naresuan University, Faculty of Education, Department of Curriculum and Instruction (in Thai)
- Klein & Wolfgang. (1990). *Second Language Acquisition*. London: Cambridge University Press.
- Krashen, D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Pergamon Press: Oxford.
- Littlewood, W. (1995). *Communicative Language Teaching*. Great Britain: Cambridge.
- Maklamay, W. (2024). Task-Based Learning Management with Group Process Techniques on the Development of Chinese Listening-Speaking Skills of Grade 11 Students. *Journal of Intellect Education*, 3(3), 15-32. (in Thai)
- Ngam-anant, P. (2022). The Effectiveness of Task-Based Learning in English Reading Comprehension Ability of Grade 6 Students. *Journal of Buddhist Education and Research*, 8(2), 94-105. (in Thai)
- Ngampong, P. (2019). The Development of English Listening Ability of First Year Students, Suan Dusit University, Using the Task-Based Language Teaching. In *The 11th National and International Research Conference and Presentations "Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2020"*, (pp. 757-771). Bangkok: Suan Dusit University. (in Thai)
- Pinthunubart, P. (2018). Results of Using Tasks to Improve English Speaking, Communication Strategies, Risk Taking of Mattayomsuksa II. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*. 5(3), 546-566. (in Thai)
- Saeed, S. (2019). *Effect of using task-based approach on the achievement of fifth primary class pupils*. Iraq: University of Mosul
- Umpapol, D. (2019). *The development of English-speaking ability using task-based learning of Prathomsuksa 5 students*. (Master of Arts thesis). UdonThani Rajabhat University, Teaching English to Speakers of Other Languages. (in Thai)

- Underwood, M. (1989). *Teaching listening*. New York: Longman.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. New York: Richard C. Owen.
- Yang-ngoen, C. (2019). *The Development of English Vocabulary Learning by Using Game for Grade 2*. (Master's Thesis). Mahasarakham Rajabhat University, Department of Educational Research and Evaluation. (in Thai)

ผู้เขียน

นางสาวทิพรัตน์ มีบัว

นักศึกษาปริญญาโท ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: pks.phat@gmail.com
E-mail: tipparat4016@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิณหพร สถิตยภาศิกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: apinporn_sat@nstru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี สาริปา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: aree_sar@nstru.ac.th

